

Morfologie 16.2

πρῶτον	(3) bijwoord (πρῶτος)
μὲν	(1) partikel
γὰρ	(3) partikel, verbindend+
τρία	(1) nom. plur. N. τρεῖς
ἦν	(1) 3. sing. imperf. εἰμί
τὰ	(1) nom. plur. N. ὁ
γένη	(1) nom. plur. N. γένος
τὰ	(1) nom. plur. N. ὁ
τῶν	(1) gen. plur. M. ὁ
ἀνθρώπων,	(1) gen. plur. M. ἄνθρωπος
οὐχ	(3) ontkenning (οὐ/οὐκ/οὐχ)
ὥσπερ	(3) voegwoord
νῦν	(3) bijwoord
δύο,	(1) nom. plur. N. δύο
ἄρρεν	(1) nom. sing. N. (noot 1)
καὶ	(3) partikel, verbindend
θήλυ,	(1) nom. sing. N. θήλυς
ἀλλὰ	(3) partikel, verbindend+
καὶ	(3) partikel
τρίτον	(1) nom. sing. N. τρίτος
προσῆν.	(1) 3. sing. imperf. (noot 2)
τούτῳ	(1) dat. sing. N. οὗτος
δὲ	(3) partikel, koppelend
τῷ	(1) dat. sing. N. ὁ
τρίτῳ	(1) dat. sing. N. ὁ
γένει	(1) dat. sing. N. γένος
μετέχοντι	(2) dat. sing. N. ptc. praes. μετέχω
τοῦ	(1) gen. sing. N. ὁ
ἄρρενος	(1) gen. sing. N. (noot 1)
καὶ	(3) partikel, koppelend
τοῦ	(1) gen. sing. N. ὁ
θήλεος	(1) gen. sing. N. θήλυς
'ἀνδρόγυνον'	(1) nom. sing. N. (noot 3)
τὸ	(1) nom. sing. N. ὁ
ὄνομα	(1) nom. sing. N. ὄνομα
ἦν.	(1) 3. sing. imperf. εἰμί
ἔπειτα	(3) bijwoord
ὄλον	(1) nom. sing. N. ὄλος
ἦν	(1) 3. sing. imperf. εἰμί
ἐκάστου	(1) gen. sing. M. ἕκαστος
ἀνθρώπου	(1) gen. sing. M. ἄνθρωπος
τὸ	(1) nom. sing. N. ὁ
εἶδος	(1) nom. sing. N. εἶδος
στρογγύλον,	(1) nom. sing. N. (noot 4)
ἄτε	(3) partikel
νῶτον	(1) acc. sing. M. νῶτος
καὶ	(3) partikel, koppelend
πλευράς	(1) acc. plur. F. (noot 6)

κύκλω	(1) dat. sing. M. κύκλος
ἔχον.	(2) nom. sing. N. ptc. praes. ἔχω
χείρας	(1) acc. plur. F. χεῖρ
δέ	(3) partikel, verbindend
τέτταρας	(1) acc. plur. F. τέτταρες
εἶχε	(1) 3. sing. imperf. ἔχω
καὶ	(3) partikel, verbindend
σκέλη	(1) acc. plur. N. (noot 7)
τὰ	(1) acc. plur. N. ὁ
ἴσα	(1) acc. plur. N. ἴσος
ταῖς	(1) dat. plur. F. ὁ
χερσίν,	(1) dat. plur. F. χεῖρ
καὶ	(3) partikel, verbindend
αἰδοῖα	(1) acc. plur. N. (noot 8)
δύο	(1) acc. plur. N. δύο
καὶ	(3) partikel, verbindend
μίαν	(1) acc. sing. F. εἷς
κεφαλῆν	(1) acc. sing. F. κεφαλή
ἔχουσαν	(2) acc. sing. F. ptc. praes. ἔχω
δύο	(1) acc. plur. N. δύο
πρόσωπα	(1) acc. plur. N. πρόσωπον
καὶ	(3) partikel, koppelend
ὅτα	(1) acc. plur. N. (noot 9)
τέτταρα.	(1) acc. plur. N. τέτταρες
οἱ	(1) nom. plur. M. ὁ
δ'	(3) partikel, koppelend (δέ)
ἄνθρωποι	(1) nom. plur. M. ἄνθρωπος
ἐβάδιζον	(2) 3 sing. imperf. (noot 10)
ὀρθοὶ	(1) nom. plur. M. ὀρθός
ὥσπερ	(3) voegwoord
νῦν,	(3) bijwoord
καί,	(3) voegwoord
ἐθέλοντες	(2) nom. plur. M. ptc. praes. ἐθέλω
σπεύδειν,	(2) inf. praes. σπεύδω
τὰ	(1) acc. plur. N. ὁ
μέλη	(1) acc. plur. N. (noot 11)
ὀκτώ	(1) acc. plur. N. ὀκτώ
τότε	(3) bijwoord
ὄντα	(2) acc. plur. N. ptc. praes. εἰμί
ἐν	(3) prepositie (noot 12)
μέρει	(1) dat. sing. N. μέρος (noot 12)
καθίστασαν	(2) 3 plur. imperf. καθίστημι
κύκλω	(1) dat. sing. M. κύκλος
κυβιστῶντες	(2) nom. plur. M. ptc. praes. (noot 13)
οὕτω	(3) bijwoord
δῆ	(3) partikel
πάνυ	(3) bijwoord
δεινοὶ	(1) nom. plur. M. δεινός
ἦσαν	(2) 3 plur. imperf. εἰμί
τήν	(1) acc. sing. F. ὁ

ἰσχύν,	(1) acc. sing. F. ἰσχύς
καὶ	(3) partikel, koppelend (καὶ δὴ καί)
δὴ	(3) partikel (καὶ δὴ καί)
καὶ	(3) partikel (καὶ δὴ καί)
ἐπεχείρουν	(2) 3 plur. imperf. ἐπιχειρέω
εἰς	(3) prepositie
τὸν	(2) acc. sing. M. ὁ
οὐρανὸν	(1) acc. sing. M. οὐρανός
ἀναβαίνειν,	(2) inf. praes. ἀναβαίνω
ὡς	(3) partikel
κράτιστοι	(1) nom. plur. M. κράτιστος
ὄντες,	(2) nom. plur. M. ptc. praes. εἰμί
καὶ	(3) partikel, verbindend
ἀποστερεῖν	(2) inf. praes. ἀποστερέω
τούς	(1) acc. plur. M. ὁ
θεοὺς	(1) acc. plur. M. θεός
τῆς	(1) gen. sing. F. ὁ
ἀρχῆς.	(1) gen. sing. F. ἀρχή